

[Thomsen.]

Kr., og at den her anviste og alt betraadte Vej maa benyttes som en formaalstjenlig og rimelig Vej. Merindkomstskatten og Til-lægsskatten, som den her praktiseres, rammer ingenlunde Personer eller Selskaber og heller ikke Samfundslag, som er særlig ramt af Tidens økonomiske Uvejr, men rammer, hvor der virkelig er Bæreevne til Stede. De enkelte Uretfærdigheder, som disse Beskatningsformer kan medføre — og saadanne forekommer jo altid —, kan afbødes af Finansministeren efter Bestemmelserne i § 7, ligesom Statsskattelovens § 37 efter den højtærede Finansministers Udtalelse ved Behandlingen i Folketinget kan bruges og vil blive brugt i samme Retning, f. Eks. ved Erstatnings Udbetaling for Tab ved Mund-og Klovesyge.

De Klager særlig over Merindkomstskatten, som stadig har lydt og ofte er gentaget fra bestemt Side, synes mig kun hvad Formen angaar, men derimod ikke hvad sagligt Indhold angaar, at skille sig væsentligt ud fra Skatteklager i Almindelighed og bør derfor bedømmes efter samme Regel som saadanne. En ny Skat og en Forhøjelse af en alt bestaaende Skat vil jo altid fremkalde Klager.

Ud over Bestemmelsen om Lovens Forlængelse indeholder Forslaget enkelte Bestemmelser om Ændringer i den nugældende Lov. Den væsentligste af disse Ændringer er Bestemmelsen om, at Sammenlignings-aarene ved Merindkomstskattens Beregning skydes et Aar frem, saaledes at 1933—34 ombyttes med 1936—37. En saadan Forskydning af Sammenligningsgrundlaget er blevet anbefalet fra forskellig Side, og vi kan tiltræde Ændringen som en Opfyldelse af et rimeligt Krav, der ikke menes at beskære Lovens Udbytte mere end for-svarligt. Men samtidig bortfalder, som af den højtærede Finansminister nævnt, Lovens § 7, sidste Stykke, om en Art Frihed for visse Skibsfartsselskaber ved Valg af Sammenligningsaar.

De øvrige Ændringer er af skattetek-nisk Art, og jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale, at Forslaget føres uændret igennem dette høje Ting.

Jensen-Stevns: Den højtærede Finansminister fremhævede i sin Tale, at der næppe var nogen Udsigt til, at Skattekommissionen vilde kunne tilendebringe sit Arbejde saa betids, at den nye Skatteplan, som vi haaber skulde blive Kommissionens Resultat, vil kunne faa nogen Virkning for Finansaaret 1939—40. Da jeg har den Ære at være

Medlem af Skattekommissionen, skal jeg bekræfte Rigtigheden af den Anskuelse, som den højtærede Finansminister saaledes har udtalt. Jeg tror ikke, at der er nogen som helst Udsigt til, at Skattekommissionen vil kunne faa fremmet sit Arbejde saaledes, at der kommer til at foreligge noget hurtigt Resultat deraf, og navnlig da ikke i Løbet af denne Sommer. Jeg maa have Lov til at nævne, at Skattekommissionens Medlemmer næsten udelukkende er Folk, som enten er Deltagere i det politiske Arbejde eller er Embedsmænd under Central-administrationen, og begge disse Grupper af Medlemmer vil i den kommende Sommer utvivlsomt have andre og meget væsentlige Opgaver at løse, saa jeg venter heller ikke noget Resultat af Skattekommissionens Arbejde foreløbig. Men det er jo meget forstaaeligt, at den højtærede Finansminister, naar han ikke venter et øjeblikkeligt Resultat af Skattekommissionens Arbejde — det havde jo været meget værdifuldt, hvis denne Kommission var blevet nedsat nogle Aar tidligere —, ud fra sit Standpunkt maa ønske de bestaaende Skattelove forlænget, ogsaa saadanne Skattelove, der kun er givet som rent midlertidige, og som maaske endda kun er givet til øjeblikkelig Anvendelse.

Nu er det jo imidlertid saadan, at det Lovforslag, som her foreligger, omhandler Skatter, der i sig selv er lidet tiltalende. Merindkomstskatten er en Skat, som hviler paa Folk og Virksomheder, der er ved at arbejde sig frem. Jeg hørte imidlertid med megen Interesse den højtærede Minister udtale, at hvordan det saa gik med Skattekommissionens Arbejde, vilde der ikke oftere blive Tale om Forelæggelse af Merindkomstskatforslaget — saaledes forstod jeg den højtærede Finansminister —, og denne Udtalelse maa jeg takke ham for.

Vi fra Venstres Side har aldrig haft nogen Sympati for den Skattepolitik, som føres af den høje Regering; og som jo igen er et Udtryk for den økonomiske Politik, man fører. Under disse Omstændigheder kan vi ikke anse os for forpligtede til at deltage i Omsorgen for Dækning af disse Udgifter, og jeg maa derfor paa Partiet Venstres Vegne udtale, at vi ikke kan medvirke til Vedtagelsen af det foreliggende Lovforslag.

Stein: Det foreliggende Lovforslag frister ikke til mange Ord. Det vilde ifølge Sagens Natur blive Gentagelser, og jeg skal derfor kun fremsætte nogle ganske enkelte Bemærkninger.